

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119214465
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6119214465.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Lucie Mizerovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Pavla Lacza, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného advokátom: JUDr. Tomáš Zboja, so sídlom Kuzmányho 4, Martin, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému advokátom: JUDr. Felix Neupauer, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 321,60 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17. júna 2021 č. k. 8Cb/8/2019-134, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 321,60 eura, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 321,60 eura od 7.10.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 274, § 275 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Vecne dôvodil, že žalobca žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 321,60 eura s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného, pričom škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po skončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorú si poškodený uplatnil ako náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený nasledovne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému.

3. Súd prvej inštancie určil termín pojednávania na deň 17.6.2021 o 10:15 hod, pričom právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní žiadal, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Vzhľadom na návrh žalobcu vydať rozsudok pre

zmeškanie s poukazom na to, že boli splnené podmienky pre vydanie tohto rozsudku, súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. V časti o trovách konania súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, vecne úspechom žalobcu v konaní v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodil, že v danej veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného s poukazom na ust. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. v spojení s § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. v relevantnom znení, v zmysle ktorých sa v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v civilnom sporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Bolo pritom všeobecne známou skutočnosťou, že v čase pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, bola na území Slovenskej republiky vyhlásená mimoriadna situácia. Z uvedeného je nepochybné, že súd nemohol dňa 17.6.2021 vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného, keďže pojednávanie sa v uvedený deň ani len nemohlo uskutočniť, a to vzhľadom na mimoriadnu situáciu, ako aj absenciu súhlasu žalovaného s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Zároveň podotkol, že súd v rozsudku ani len netvrdil, že by sa malo jednať o vec, ktorá neznesie odklad.

6. Žalovaný zároveň uviedol, že vychádzajúc z dôvodovej správy k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný vo vedenom súdnom spore nebol nečinný. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/51/2019- 59, 6Co/52/2019 z 12.4.2019 z 12.4.2019 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4.6.2019.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP. Právny zástupca žalobcu sa pojednávania zúčastnil, navrhol postup v zmysle § 274 CSP a súd následne po vyhodnotení, že sú splnené všetky zákonné podmienky, vec rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Takéto rozhodnutie predstavuje sankciu za nedostavenie sa na vytýčené pojednávanie a nie sankciu za pasivitu počas celého konania. Obdobný záver zaujal aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 3Co/39/2018 z 28.3.2019. Ak by súd kontumačný rozsudok v tomto prípade nevydal, išlo by o porušenie zásady právnej istoty, kontradiktórnosti a predovšetkým rovnosti strán, keďže strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Žalobca poukázal i na uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/66/2019, 13Cob/41/2019 a 13Cob/50/2019, v skutkovo a právne obdobných veciach, kde súd konštatoval, že žalovaným vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP. Rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas oznámený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. V tomto prípade sa však žalovaný neospravedlnil vôbec a nariadené pojednávanie odignoroval. Žalobca mal za to, že po splnení zákonných predpokladov je možné kontumačným rozsudkom podľa § 274 CSP rozhodnúť aj vtedy, ak sa už žalovaný vyjadril k žalobe, teda v priebehu konania nebol úplne pasívny a skutkové tvrdenia žalobcu poprel. Tento názor žalobca odôvodnil samotným účelom zákona, t.j. eliminovať akékoľvek obštrukcie zo strany žalovaného. Zákon totiž neustanovuje nespornosť uplatneného nároku ako podmienku aplikácie ustanovenia § 274 CSP. Žalovaný predsa má o konaní vedomosť a je len na ňom, aby účinne realizoval svoje procesné práva a povinnosti. V tejto súvislosti poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/87/2018, podľa ktorého súd nie je povinný zohľadňovať predchádzajúce procesné správanie žalovaného, nakoľko jeho aktivita či pasivita v konaní nepatrí do rámca podmienok potrebných pre rozhodnutie kontumačným rozsudkom podľa § 274 CSP.

8. K poukazu žalovaného na mimoriadnu situáciu a núdzový stav v súvislosti s ohrozením zdravia koronavírusom COVID - 19, žalobca uviedol, že aj napriek pretrvávajúcej hrozbe nákazy právny zástupca žalobcu bol na pojednávaní prítomný, pričom žalovaný resp. jeho právny zástupca sa na nariadené pojednávanie nedostavil. Navyše v čase konania pojednávania, t.j. dňa 17.6.2021, došlo k uvoľneniu opatrení v súvislosti so šírením ochorenia COVID - 19. Zdôraznil, že žalovaný je v konaní zastúpený advokátom, t.j. osobou odborne zdatnou, ktorá má povinnosť postupovať v najlepšom záujme klienta,

a to s odbornou starostlivosťou. Právny zástupca žalovaného tak musel mať vedomosť o právnych následkoch nedostavenia sa na pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia. Navyše podľa § 160 ods. 3 CSP poučovaciu povinnosť súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom. Žalovanému nič nebránilo, aby súdu včas poskytol svoje vyjadrenie resp. odôvodnený súhlas/nesúhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Tvrdenia žalovaného preto považoval za účelové a neopodstatnené. Aj CSP vychádza z diferenciácie rozsudku pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania a po nariadení pojednávania. Obe formy tzv. kontumačného rozsudku predstavujú formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, pričom rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní je obligatórne, za podmienky, že žalobca explicitne navrhol túto formu rozhodnutia. Vzhľadom na absenciu ospravedlnenia, ako aj konkrétnej prekážky znemožňujúcej strane alebo jej zástupcovi účasť na súdnom pojednávaní a za splnenia ďalších zákonom stanovených predpokladov, boli naplnené kumulatívne zákonné podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 v spojení s § 356 písm. b/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 356 písm. b/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

10. V danej veci bol na návrh žalobcu vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného, ktorý sa nedostavil na pojednávanie, pričom svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil.

11. Podľa § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a/ sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b/ žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

12. Podľa § 356 písm. b/ CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

13. Odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu. Ním je, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Pod týmto zákonným vymedzením treba rozumieť a/ podmienky osobitne zakotvené pre vydanie tohto druhu rozsudku, a tiež aj b/ procesné podmienky (podmienky konania), platné pre každé súdne konanie, za ktorých splnenia môže súd konať vo veci (porov. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1188 s.).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol na pojednávanie nariadené na deň 17.6.2021 o 10:15 hod., na ktorom sa rozhodlo napadnutým rozsudkom pre zmeškanie, riadne a včas predvolaný, keď predvolanie jeho právneho zástupcovi bolo doručené dňa 6.4.2021, z čoho je zrejmé, že lehota na prípravu bola zachovaná (§ 178 ods. 2 CSP). V upovedomení o odročení pojednávania (č.l. 129) bol žalovaný upozornený na obsah poučení uvedených v predošlom predvolaní (č.l. 126), a teda bol poučený, že ak sa na pojednávanie nedostaví a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní, na návrh druhej strany rozhodne súd rozsudkom pre zmeškanie. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca žalovaného ani žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili vôbec. K žalobe sa vecne žalovaný vyjadril len raz, a to podaním odporu proti platobnému rozkazu (č.l. 25) v rámci upomínacieho konania sp. zn. 33Up/66/2019 a následne po postúpení veci príslušnému súdu prvej inštancie zasielal len ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní (č.l. 47, 61, 113).

15. Rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP súd rozhodne vtedy, ak sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci má súd doručenie predvolania riadne vykázané, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa a žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Kontumačný rozsudok podľa § 274 CSP predstavuje formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, ktorá spočíva v nedostavení sa na už nariadené pojednávanie. Účelom zákona je sankcionovať pasivitu žalovaného v konaní, ako aj eliminovať obštrukcie.

16. Odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie v zásade nie je prípustné, okrem prípadu, že neboli splnené podmienky na vydanie tohto rozsudku. Tento postup pojmovo predpokladá, že žalovaný rozporuje existenciu podmienok ustanovených v § 274 CSP. Žalovaný tak nenamieta existenciu ospravedlniteľného dôvodu pri splnení podmienok zákona (vtedy má uplatniť návrh na zrušenie kontumačného rozsudku), ale nespĺnenie podmienok vo forme absencie niektorého z predpokladov uvedených v zákone.

17. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci boli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP, keďže žalovanému, resp. jeho právnejmu zástupcovi bolo riadne a v súlade so zákonom doručené predvolanie pojednávanie (upovedomenie o odročení pojednávania s odkazom na obsah poučení uvedených v predchádzajúcom predvolaní), v ktorom ho súd poučil o následkoch nedostavenia sa pojednávanie bez včasného a riadneho ospravedlnenia vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, žalovaný sa bez akéhokoľvek ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil a žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

18. Odvolacia argumentácia žalovaného, že súd nemohol dňa 17.6.2021 vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného, keďže pojednávanie sa v uvedený deň nemohlo uskutočniť vzhľadom na mimoriadnu situáciu, ako aj absenciu súhlasu žalovaného s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti a zároveň sa nejednalo o vec, ktorá neznesie odklad, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. v spojení s § 1 ods. 1 písm. p) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z., nebola dôvodná.

19. Poukaz žalovaného na vyhlášku č. 24/2021 Z.z. „v relevantnom znení“ nebol náležitý, pretože v čase konania pojednávania, na ktorom vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalovaného (17.6.2021), predmetná vyhláška v znení účinnom od 28.4.2021 (zmena vyhláškou č. 159/2021 Z.z.) v § 1 ods. 2 ustanovovala, že okrem vecí podľa odseku 1 sa v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia aj v ostatných veciach s výnimkou vecí, ktoré znesú odklad.

20. Pojednávanie sa teda v danej veci mohlo konať, keďže posúdenie, či vec znesie odklad, je výlučne na úvahe konajúceho súdu. Avšak aj s poukazom na skutočnosť, že vec napadla, resp. bola postúpená súdu prvej inštancie v marci 2019, bolo namieste vo veci konať a rozhodnúť.

21. Pokiaľ žalovaný ďalej namietal, že inštitút rozsudku pre zmeškanie slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v súdnom spore nebol nečinný a v tomto smere poukazoval i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4.6.2019, ani táto odvolacia argumentácia nebola dôvodná.

22. Odvolaciemu súdu sú známe zásady aplikácie inštitútu rozsudku pre zmeškanie, ako vyplývajú i z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. júna 2019 sp. zn. I. ÚS 233/2019-22, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávania, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na

spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).

23. Ani s prihliadnutím na okolnosti danej veci však podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dať za pravdu odvolateľovi, a teda, že postup súdu prvej inštancie, kedy na návrh žalobcu vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného, by bolo možné hodnotiť ako príliš formalistický. Právny zástupca žalovaného ani žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili vôbec. K veci sa žalovaný vyjadril len raz, a to podaním odporu proti platobnému rozkazu (č.l. 25) v rámci upomínacieho konania sp. zn. 33Up/66/2019, vo veci nebolo vykonané rozsiahle dokazovanie, uskutočnili sa len dve pojednávania (z toho na druhom z nich bol vydaný rozsudok pre zmeškanie žalovaného) a žalovaný ani jeho právny zástupca sa ani jedného z nich nezúčastnili (neúčasť na prvom pojednávaní ospravedlnili), pričom sa nevyjadrili na výzvu súdu ani k odvolaniu žalobcu k v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie (ktorý bol zrušený odvolacím súdom). Za takýchto okolností prípadu sa teda vydanie kontumačného rozsudku zásadne neminulo jeho účelu, a to sankcionovanie procesnej pasivity strany, ktorá sa bez ospravedlnenia nedostaví na pojednávanie.

24. Účelom právnej úpravy týkajúcej sa formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané, je zaistiť riadny chod spravodlivosti a najmä rešpektovanie právnej istoty, ktorá je jedným zo základných prvkov výsadného postavenia práva. Aj keď právo podlieha zákonným podmienkam, súdy sa musia pri aplikácii procesných pravidiel vyhnúť prehnanému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého procesu. V prejednávanej veci však postup súdu prvej inštancie, ktorý na návrh žalobcu za splnenia zákonných podmienok vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného, nemožno ani s prihliadnutím na okolnosti prípadu považovať za prehnaný formalizmus.

25. Odvolací súd pripomína zásadu, že práva patria bdelým, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.3.2019 sp. zn. 2 Cdo 105/2018).

26. Dodáva sa, že rozsudok pre zmeškanie možno vydať bez ohľadu na tvrdený, či preukázaný skutkový stav a právne posúdenie veci. Takýto rozsudok je založený na procesnej neaktivite strany, nie na výsledkoch dokazovania (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.12.2018 sp. zn. II. ÚS 369/2018).

27. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ v danom spore vydal rozsudok pre zmeškanie, v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, z pohľadu podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).